

[Bertel Dahlgaard.]

dem, der mener, at de har noget at forsvare, som mener, at vi har et yndigt Hjem, hvor Arbejderne har nydelige Klæder og smukke Møbler. Danmark tilhører ikke Arbejderklassen, men det tilhører Overklassen. Det er Danmarks Arbejderklassens Opgave at sætte sig i Besiddelse af sit Land, men indtil det sker, er Landet Overklassens og skal derfor ikke regne med Arbejderklassens Forsvarsvilje.“

Jeg tror, det er et meget prægnant Udtryk for den Politik, det ærede Medlem i lange Tider stod som Talsmand for her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg forstaaer, at det er Meningen, at det er Danmarks Forsvarspolitik, vi skal diskutere nu. Jeg har ikke noget imod det, jeg beklager kun, at Forretningsordenen kun levner mig kort Tid. Det er derfor umuligt for mig, navnlig over for en Elev med en Opfattelsesevne som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, udførligt og tilstrækkelig grundigt at gøre Rede for vort Partis Syn paa Forsvaret og for, hvorfor vi har skiftet Opfattelse fra den 7. Maj 1935 og senere. Det burde det ærede Medlem have forstaaet, hvis han har fulgt med i dansk Politik. Det, Diskussionen drejede sig om — det har det ærede Medlem ikke opdaget —, var den Paastand, fremsat af det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at vi indtil Besættelsen var Forsvarsnihilister. Mod den vendte jeg mig med Henviisning til vort Partis Stilling ved Revisionen af Forsvarsordningen i 1937. I øvrigt skal det være mig en Fornøjelse, naar jeg faar Lejlighed til det — men paa lige Fod, hvor jeg kan regne med samme Taletid som det ærede Medlem, hvad jeg paa Grund af Forretningsordenen ikke kan nu —, at optage en Diskussion om disse Spørgsmaal, om vore Partiers Stilling saavel til Forsvaret som til Udenrigspolitikken før Krigen og op til 9. April 1940. Jeg tror, det vil være opbyggeligt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen udtalte i sit sidste Indlæg, at det Svar, han havde ønsket fra mig, var et principielt Svar. Som jeg imidlertid har fremhævet, var det et konkret Spørgsmaal, der

blev stillet til mig, og derpaa plejer man jo at give et konkret Svar. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke mente, at naar en Film indeholdt en saa udpræget Tendens, som denne Film gør — altsaa denne konkrete Film —, saa burde man nægte Skattefritagelse. Jeg sagde, at dette konkrete Spørgsmaal kunde jeg ikke besvare, da jeg ikke har set Filmen. Det ærede Medlem har nu ændret sit Spørgsmaal og stillet det mere principielt, idet han spørger, hvilke Retningslinier jeg mener, at man bør følge i Spørgsmaalet om Skattefritagelse.

Derom skal jeg gerne sige følgende. Efter min Mening skal der ret vægtige Argumenter til, for at Finansministeriet i Skattefritagelsessspørgsmaal skal gaa imod Filmsraadets Indstilling, navnlig da naar det ikke for Ministeriet er tilkendegivet, at der har været Uenighed i Filmsraadet derom. For saa vidt man skulde fravige Filmsraadets Indstilling, skal der, som jeg har nævnt, efter min Mening meget vægtige Argumenter til, og for saa vidt disse Argumenter skulde være af politisk Art, skal de efter min Mening være af særlig vægtig Natur. Det vilde nemlig altid være fristende for Kritikken at sige, at hvis den siddende Regering gaar imod en Film, fordi den skønnes at have politisk Tendens, ja, saa er det fordi den har en for den siddende Regering ubehagelig Tendens. En saadan Kritik vil let kunne fremkomme. Vi har tidligere haft politisk Censur her i Landet, baade for længe siden og nu for nylig, da vi ikke selv var Herrer herhjemme, og jeg mener, at vi saa vidt muligt skal undgaa noget, der ligner politisk Censur. Derfor skal der efter min Mening meget stærke Argumenter til, før man af politiske Grunde skal forkaste en Film som Grundlag for Skattefritagelse. Hvor stærke de skal være, maa altid være en Skønssag. Det kan man ikke udtale sig principielt om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at det aabenbart var min Mening, at der her skulde foregaa en forsvarspolitisk Diskussion. Nej, det er det ikke, ikke paa nogen Maade, men derimod er det min Mening, at der skal være en vis Redelighed i Behandlingen af Modstandere og af politiske Spørgsmaal, og jeg vil gerne sige, at jeg har den Opfattelse, at det bliver nødvendigt, at der efterhaanden